

[Undervisningsministeren.]

tør sige, at vi raader over Lærerkrafter, som vilde være tilstrækkelige til at løse Opgaven, hvis en Ordning blev gennemført overalt i Landet nu, og at vi heller ikke har et saa fast Grundlag at begynde denne Undervisning paa — Undervisningens Indhold og Tilrettelægning i det hele taget —, at det er forsvarligt at gøre den obligatorisk nu. Ingen har heller tænkt sig, at man straks skulde gaa over til en obligatorisk Undervisning.

Jeg maa mene, at Spørgsmaalet om obligatorisk og frivillig nu er gennemdrøftet saa grundigt, at det, der kan siges om disse Ting — og der kan, som jeg tidligere har nævnt, siges meget til Forsvar for begge Synspunkterne —, nu er ført frem. Det, jeg vil henstille, er derfor, at man nu, hvad der ogsaa er givet Tilslutning til fra alle Sider, indstiller sig paa at gennemføre denne Lov paa det Grundlag, som Lovforslaget er bygget op paa, en Ordning, hvor Eleverne frivilligt melder sig. Lad saa Livet afgøre, om denne Fremgangsmaade er den rigtige, lad Tiden vise, om vi er i Stand til at skaffe Tilslutning til disse Skoler i et saadant Omfang, at man maa sige, at de har løst den Opgave, som foreligger, og lad os finde et Grundlag for Undervisningen i disse Skoler, som vi mere sikkert kan bygge paa. Saa kan vi tales ved om Tingene, naar nogle Aar er gaaet og vi faar set, hvor langt vi er kommet. Meget vilde være vundet, hvis man nu vilde sætte alle Krafter ind paa at skaffe saa stor Tilslutning til den frivillige Skole, at man med Vægt kunde hævde, at vi i Danmark er saa vidt fremme, at vi kan løse et Problem bedre end andetsteds paa frivilligt Grundlag, som naturligvis er det ønskeligste.

Det er ogsaa af den Grund, jeg anser det for nyttigt, at vi faar disse forskellige Nævn, som der ganske vist her er rejst Indsigelse imod, idet det er sagt, at de er for mange, og at de er for store. Disse Nævn skal jo ikke have som Opgave alene at følge Skolernes Undervisning og følge med i, hvad der foregaar i Skolerne, men de skal have den Mission at vinde de unge, at kalde paa dem, faa dem til at møde til Undervisningen og vække i Befolkningen paa Stedet Forstaaelse af, at de alle sammen skal virke med til, at de unge møder. Derfor tror jeg, det er meget godt, at der bliver Repræsentanter fra forskellige Kredse i Befolkningen. Derved bliver der Mulighed for at vinde Forstaaelse ude i de store, brede Folkelag, saa der kan blive den Tilslutning til Skolen, som vi gerne ønsker.

Jeg maa sige, at det har været en Glæde at se den Interesse, der fra Arbejdsgiverside er vist for Spørgsmaalet. Baade under de Forhandlinger, vi havde med Arbejdsgiverne i Ungdomsudvalget, og senere ved at se, hvad Arbejdsgiverne i enkelte Byer har været med til at sætte i Gang, har jeg faaet en bestemt Opfattelse af, at der inden for Arbejdsgiverkredse er en virkelig dyb og stor Interesse for at faa de unge, de beskæftiger i deres Virksomhed, med i noget opdragende, i noget, der kan tage deres Interesse, ikke alene ud fra et almindeligt faglig-økonomisk Synspunkt, men ogsaa ud fra en virkelig Interesse for den Ungdom, man beskæftiger. Jeg vil derfor tro, at ved Samarbejde med interesserede Arbejdsgivere og Befolkningen, hvorfra de unge i stort Tal kommer, som Undervisningen her tager Sigte paa, vil det være muligt at skabe en Interesse for Skolerne, som nok skal give sig Udtryk i, at et betydeligt Tal melder sig, naar Skolen først er sat i Gang.

I Forbindelse med disse Nævn vil jeg ogsaa gerne sige, at Amtsskolenævnet, som nogle ogsaa har ment var overflødig, skulde bl. a. have den Opgave at bidrage til rundt omkring i Sogne, hvor der ingenting foregik, at vække Interessen for, at noget Arbejde blev sat i Gang. I det hele taget maa man, naar man vil bygge paa frivilligt Grundlag, have de flest mulige Mennesker gjort interesserede i at faa noget sat i Gang. Jeg tror ikke, man kan stole sikkert paa, at det frivillige Grundlag kan bevares, hvis man ikke viser en Forstaaelse af, at der er et Problem, der skal løses, og tillige søger at fremme den Skole, der her er Tale om, ved at gøre de flest mulige Mennesker interesserede og ansvarlige baade i Købstæderne og ude i Landkommunerne, og det var Hensigten med Amtsnævnene, at de skulde have som Opgave at bidrage til, at noget kom i Gang, vække Interesse for Spørgsmaalet ude i de Egne, hvor der maaske ikke er andre Mennesker til at tage sig af det.

Det frivillige Arbejde er i høj Grad, ja, udelukkende kan man sige, afhængigt af, at der er nogle Mennesker paa Stedet, som vil sætte noget i Gang, der forstaar det Ansvar, man har over for den unge Slægt, og som er egnet til at vække Interesse for de Ting, de har med at gøre, blandt den Befolkning, hvor de bor. Jeg tror nu alligevel, det har sin Betydning, at der i hvert Amt findes interesserede Mænd og Kvinder, der føler det som deres særlige Opgave at vække Interesse for, at der ude i Sognet kan komme et frivilligt Ungdomsarbejde i Gang. Men naturligvis, det er en Ting, vi kan tale